

Tegnap fontos ponthoz érkeztem el: túlhaladtam a Non nobis, Domine novemberben megjelenő, második kötetének (Az utolsó vörös barát) 100. oldalán, ezzel egyidőben pedig megírhattam azt a jelenetet, ahogy Guillaume de Nogaret vezetésével Szép Fülöp katonái elfogják és tömlöcbe vetik Franciaország összes templomosát. Három és fél évig dolgoztam, mire megírhattam ezt a fontos fejezetet, és ez most új erővel töltött el. Érzem, hogy már nincs messze a történet vége: mire a tavasz nyárba fordul, én már kiteszem az utolsó pontot is. Hihetetlen érzés lesz magam mögött hagyni ezt a történelmi regényt, hiányozni fog a világa, a szereplői - még ha páran vissza is térnek majd különböző könyvekben...